

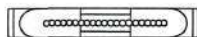
Gospodov ljubljenec.

Psalmi motiv. — Zložil Fr. Žgur.

Gospod! kdor zakon Tvoj vrši, mir blažen v srcu sliši — V samoti varno on stoji, kot bi bil v Tvoji hiši!	Nikdar njegovega domu zlost svetna ne doseže — Krilatec sreče in miru zastražil mu je veže . . .
--	---

Ti čuvaš z močno ga roko kot dete mati speče: Srce njegovo in oko odseva jasne sreče . . .	Zagrnejo v perot miru ga zvezde gostosevke — a radost, ko je jutro tu, pojo mu tičke pevke . . .
---	---

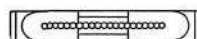
Naj bo na tujem, naj doma,
nad njim Ti čuvaš zvesto. —
Svetišče mu obdaš srca
kot zidi sveto mesto!

Ponoči.

Zložil Ant. Medved.

In ni miru in ni pokoja, in dan ne mine brez bridkosti. Kot potnik sem, ki v temni hosti zablodil je in išče pot. Utrudi ga naporna hoja, na skalo sede in zaspi . . . Zaspi in se vzbudi iz strašnih sanj. Nad lačnim žrelom prepada je obvisel na niti — — Smrtna misel lase mu naježi, pokonci plane z rosnim čelom.	In ni miru v mamljivem spanci. Trepeče dan v poslednji moči, mrleče zvezde dolgi noči pripravljajo skrivnostno pot. Spomini, pobledeli znanci iz megle vstajajo, strme v osamljeno srce, zavdano z grenkosladkim strupom. Kot zvezde izpod neba skrivnostno pot pogreba pripravljajo, brle mrtvaške sveče strtim upom.
--	---

Kresnica.

Zložil Anton Medved.

Sanja bedni siromak: Kje so tista srečna tla, skrivajoča drag zaklad! In tako moj duh bi rad tajnosti odgrnil mrak, vsem stvarjem prodril do dna.	Ali kaj sem! Solnce mar? Ah kresnica sem samo, ki izžarja medel svit. Z medlim svitom je oblit zemlje del za drobno stvar, in ta del je svet za njo.
--	---

